

פרוטוקול מס' 15
מישיבת ועדת הכלכלה מיום כ"ג באייר תשל"ד
(15.5.1974) בשעה 09:00

נכחוני :

חברי הועדה:

ש. תמיר - יו"ר
א. אבטבי
ע. אמוראי
פ. גרופר
מ. דרובלס
י. יודין
א. לבני
י. מודעי

מוזמנים :

מר הר-מלך
מר גזית
מר פינר
מר אליאס
מר בש
מר אטינגר
מר אטלס
מר בטיש
מר כץ
מר ברימן

מזכיר הועדה:

י. פלקסר

רשם :

"חבר המתרגמים"

סדר היום:

דיון על החלטת הממשלה להקמת חברה ממשלתית
ליבוא תרופות.

- 696 -

(מקבל קיט 27.5.74)

היו"ר ש. תמיר:

אני מקדם בברכה את מר אטלס, משנה למנהל הכללי של משרד הבריאות והאורחים הנכבדים הנוספים: נציגי קופות החולים, לשכת המסחר. אני לא בטוח שיש לי הזכות להכיר את כולם אישית והייתי מבקש לעבור על הרשימה: הסתדרות הרופאים. מר אטלס מוסר לי כי שר הבריאות מתנצל - יש עכשיו ישיבת ממשלה והוא לא יכול להיות נוכח והוא מבקש לדחות את הישיבה למועד שבו הוא יוכל להשתתף, דהיינו לשבוע הבא ביום רביעי כי קודם לכן אנחנו לא יכולים. אבל החברים הסריחו את עצמם מחוץ לעיר ואני בעצם רוצה להתייעץ בכם ולשאול את דעתכם. אנחנו את הישיבה הזאת מקיימים בעקבות דיון מוקדם שהיה בוועדה הנוכחית שבה התכוונו להביע את דעתנו לכאן או לכאן בטרם תיפול הכרעה בערעור שהוגש בממשלה ע"י השר קול על החלטה קודמת. אני פניתי במברק לראה"מ ולשר הבריאות, גם במכתבים, הודע על הכוונה ועל המשאלה הזאת שלא תהיה הכרעה בממשלה לפני שועדת הכלכלה של הכנסת תיתן את דעתה. גם החלפתי דברים טלפונית עם שר הבריאות, שבפעם שעברה לא יכול היה לבוא כי יצא לקריית שמונה עם הצוות שלו, כפי שהסביר לי, והוא הביע תקווה כי אכן לא תיפול הכרעה והוא מקווה שיהיה בסדר. אני הופחתי אחר כך לשמוע כי נפלה הכרעה.

קיבלתי אתמול מכתב מראה"מ שמודיעה לי שהיא קיבלה את המשאלה שלנו והממשלה לא ראתה לקבל את המשאלה ולהיענות לה. אני חייב לומר את דעתי כיו"ר הועדה, שהדבר מעורר מורת רוח עמוקה מאד. אנחנו נימצאים פה לא בשביל לדבר אל הקירות אלא אל ממשלה שאנחנו מופקדים עליה כנציגי הכנסת, כנבחרים הציבור והנושא הזה שהיה 5 שנים בטיפול, או כמה שנים בטיפול, יכול היה להשתוות עד אשר ועדת הכנסת תביע את דעתה במשאלה לממשלה לחכות, דבר שנעשה על דעת כל חברי הועדה - אנשי אופוזיציה וקואליציה כאחד - והמינימום שהיה נתבע לכבוד את הכנסת, וועדותיה, מעמדה, היה להאזין לדעתנו לפחות ולהמלצתנו ולא להעמיד אותנו בפני עובדה קיימת יחד עם כל הגורמים הנוגעים בדבר. מה עוד שעלי להוסיף: היה דיון בנושא הזה בכנסת השביעית, הנושא הועלה לסדר היום, גם הורד מסדר היום, ארע כך שאני גם השתתפתי באותו דיון ושר הבריאות אז הודיע מספר הודעות שאינני בטוח שכולן מומשו בהסדר הנוכחי. כלומר, יש פנים לכאן ויש פנים לכאן וזה לא נושא שעומד ברומו של עולם ובדחיפות כזאת שאי אפשר להמתין ולהאזין לדעת גורמים פרלמנטריים וציבוריים ומעוניינים מבחינה מקצועית. צעד כזה של הממשלה, לדעתי, פוגע באמון של הציבור בכנסת, בסמכותה וביכולתה ובמעמדה ואני רוצה לקוות שהדברים יובאו לאזני ראה"מ, מה עוד שמדובר בממשלת מעבר שהתפטרה ועושה את ההכרחי להמשך תקין של הסידורים, אבל לא מחוייבת להכריע על עניינים שסובלים דיחוי לעוד כמה שבועות או אפילו חודשים, וכאן דובר רק על כמה שבועות. ואני אומר את הדברים לא כאיש אופוזיציה, אלא באמת בתוקף תפקידי כיו"ר הועדה הזאת, אני מקווה על דעת כל החברים עם גוון זה או גוון אחר.

לעצם העניין, אנחנו נעביר עותק מהפרוטוקול מהיום לראה"מ ולשר הבריאות, שאני מקווה שמר אטלס יעביר לו את דעתנו, ולפני שאני שואל את חברי הועדה, רציתי לשאול את דעת האורחים שלנו לגבי המשאלה של מר אטלס לדחות את הדיון לשבוע הבא על-מנת שהשר עצמו יהיה נוכח. יש לכך כמובן יתרונות, שבוע לא יהיה גורלי לכאן או לכאן לאחר ההכרעה. אולי נוכל לקיים את הדחיה, מר אטלס, אם אתה תוכל לומר לנו בשם הממשלה, בשם משרד הבריאות, שבמשך השבוע הזה לא יינקטו שום צעדים למימוש ההחלטה עד אשר יקויים הבירור.

מר אטלס:
כן, אני בהחלט יכול לומר כי אנחנו, משרד הבריאות, ומי שמופקד על ביצוע החלטות שר הבריאות, לא נעשה כל מעשים בשבוע הזה, שלא נעשו עד עתה.

היו"ר ש. תמיר:
נשאל את נציגי קופות החולים. קופת החולים של ההסתדרות מיוצגת פה? ודאי שהיזמנו. נשאל עפ"י הסדר - מר פיינר, אתם פניתם כנציגי גורמים מעוניינים, מה עמדתכם להצעה של מר אטלס?

מר פיינר:
אנחנו מוכנים לקבל את זה, מפני שאם ההשגות שלנו בנושא הזה הבאנו בישיבה הקודמת. אנחנו גם נפגשנו עם שר הבריאות, לאחר הפגישה עם ועדת הכלכלה ובשיחה אתו - מבלי להיכנס לעצם העניין - הבנו מדבריו כי העניין לא יוחלט אלא יידון בוועדת הכלכלה והיתה הפתעה שרצו והעבירו את זה לישיבת הממשלה. מה עוד שיש כמה דברים לגבי הדברים שאמר שר הבריאות לנו בפגישה, שהיינו רוצים להעיר על זה בנוכחותו בוועדת הכלכלה. אנחנו מציעים לקבל את זה.

מר הר-מלך:
אני סבור שהיות וכל האורחים הופיעו כאן שהדיון כן יחקיים.

מר שרשבסקי:
בעד קיום הדיון.

מר כץ:
אני בעד דחיה, אני חושב שזה סביר לחכות שבוע ימים.

היו"ר ש. תמיר:
האם חברי הוועדה רוצים לומר את דעתם בנדון?

י. מודעי:
אני אומר את זה מעבר ובנוסף למה שהיו"ר של הוועדה הזאת אמר כאן ולמה שבא לידי ביטוי בעתונות בשמו. אני חושב שהוועדה לא יכולה לעבור לסדר היום על תופעה כזאת ופה יושב נציגו של השר ואני מתכוון אמנם שהדברים יגיעו לידיעתו של השר ויירשמו בפרוטוקול הוועדה. הוועדה יודעת שאין לה סמכות סטטוטורית מבחינה זאת לעכב חקיקה והליכים שהם בתחום הסמכות של הממשלה או של שר, זה יודעת הוועדה. אבל הדעת נותנת שהמדובר הוא בנושאים כאלה שאינם סובלים דחיה ולו גם הדחיה הקצרה שביקשה הוועדה. זהו נושא שנימצא בדיון הממשלה למעלה משנה, כאשר עולה צרה כזאת יש כמה גורמים שמטפלים בה. יש הגורמים של המשרד, השר היוזם ואחר כך הגורמים של משרד האוצר אם זה קשור בחברות ממשלתיות ואחר כך הגורמים שצריכים להיות משותפים בעניין. הדיון הזה נמשך כמה שנים. ההחלטה בוועדת השרים לענייני כלכלה היא בערך בת שנה ומשהו. כרגע היא עלתה, השבוע, בעקבות ערעור של אחד השרים בוועדת השרים לענייני כלכלה.

פירוש הדבר שהפרשה הזאת היא פרשה בת שנים. יו"ר הוועדה פנה בשם הוועדה וביקש דחיה למשך הדיון מבלי שהדיון הזה או מסקנותיו צריכות לחייב מישהו.

אני רוצה להדגיש שאני אינני מדבר על הנושא הספציפי מהבחינה המשקית או מהבחינה הממלכתית. אני מדבר על נוהלי עבודה ויחסי ממשלה-כנסת לוועדותיה ואני מדבר אל חברי ועדת הכנסת. אני לא יכול להסביר את התופעה הזאת מבלי שאני נכנס עכשיו לדברים שאני שמעתי כאן - ולזה נחכה שהשר יהיה נוכח - זה אי התחשבות בבקשותיה של ועדת כנסת, אפשר להגיד מכובדת. אגב, אני צריך לומר שהדברים נאמרים לא כלפי שר הבריאות בלבד, כלפי ועדת השרים לענייני כלכלה שקיבלה עליה לדון וכלפי ראה"מ שאני מביין שהיא היתה בפניה הכוללת של הועדה.

היו"ר ש. תמיר:
אני הודעתי שהיא כתבה לי מפורשות שהממשלה ראתה לא להענות לבקשה.

י. מודעי:
אני חושב להמשיך את הנושא הזה שאני העליתי כאן בפורום אחר מתאים ולא לעבור לסדר היום. אבל במה שנוגע לפורום הזה, אני מציע לחברי הועדה לדחות את הדיון, לא לקיים אותו, יש לנו גם הבטחה שלא יעשו שום דבר עד לקיום הדיון. בעוד שבוע, כאשר יהיה כאן השר ואנחנו לפני הדיון הענייני, לדעתי, חייבים לברר עם השר מה הם יחסי העבודה ההדדיים בין השר לוועדה הזאת בנוגע לענייני משרדו. אני מצידו אומר שאם לא יתברר לי שיש טעם ענייני בקיום דיון כזה בנוכחותו של השר, אני לא אשתתף בדיון ולא אהיה נוכח.

מ. דרובלס:
אין מילים בפי למחות על החלטת הממשלה. אני חושב שכמעט ואין תקדים פרלמנטרי לדבר כזה. ועדת כנסת שמזמינה שר - אני מביין שהיו לו התחייבויות קודמות - הוחלט פה אחד להמליץ בפני הממשלה בינתיים לא לקבל כל החלטה עד שאנחנו נשמע את נציג הממשלה, כי באותה ישיבה נציג הממשלה לא היה נוכח. אם הממשלה רואה לנכון שהיא לא יכולה להענות לבקשת הועדה, מן העניין הוא שנציג הממשלה יבוא לוועדה לפחות ויודיע לה על כך ולא בכתב, על מנת לאפשר לוועדה גם כן להשמיע את דעתה ולדון על כך.

אני לא חושב לעבור על סדר היום כי אין תקדימים כאלה, לא היו תקדימים כאלה ובמידה ויש עכשיו כוונות חדשות לנהוג, שממשלת מעבר תנהג בצורה שכזאת, יש להעלות את הדבר במקום אחר ואני מקווה שהוא יקבל ביטוי במקום אחר.
כרגע, אין טעם לדעתי להמשיך בישיבה. אין לנו על מה לדון. נדון בשבוע הבא בנוכחות שר הבריאות.

פ. גרופר:
אני לא רוצה לחזור על דברי קודמי. אני רק רוצה לציין תופעה מאד מעניינת: אני יושב בשתי ועדות. בוועדת העבודה עוד לא קרה מקרה כזה. אם אנחנו מבקשים דבר מסויים - ושם יש נושאים רבים, גם בביטוח לאומי לא יחליטו על תוספת מסויימת, אף על פי שאנחנו נגיד מתנגדים ורוצים יותר או פחות - לא יחליטו לשלם את התוספת עד שוועדת העבודה נותנת את דעתה. אני ביררתי זאת עוד השבוע, היה לנו מקרה שאנחנו התנגדנו והחליטו מה שהחליטו והלכנו לברר את זה ואמרו לנו שאנחנו בהרבה מקרים ועדה מיעצת, אבל הם בכל זאת נותנים לה כבוד, נותנים לה מעמד ושומעים אותנו פעם, פעמיים ושלוש, ומתחילים לשלם רטרואקטיבית חודשיים מפני שאנחנו עיכבנו הדבר בוועדה ומתחשבים אתנו.

במקרה הזה, אין מילים בפי להוסיף למה שפה נאמר. אני חושב שבשום אופן אנחנו לא יכולים לקיים עכשיו את

הישיבה, כי אנחנו לא נדבר שלא בפניו את השר. זה לא הוגן גם, שישמע אותנו גם הוא - עם כל הכבוד למנהל המשרד, אבל הסמכויות הן בידי השר.

לכן אני מציע לבקש סליחה מהאורחים.
הדבר הוא מאד חשוב, הם הטריחו את עצמם לבוא לירושלים, יצטרכו לעשות זאת עוד פעם.

א. לבני:
אני תומך בזה שהדיון יהיה בנוכחות השר, אני גם מאד רגיש לעובדה שהשר הזה איננו חבר כנסת ועושה מה שעושה. אני רק רוצה לצטט סעיף ב' מחוקת הכנסת, מתקנות הכנסת: "הועדה רשאית לדרוש מאת השר הנוגע בדבר הסברה וידיעות לענין שנמסר לדיונה, השר חייב בעצמו למסור את ההסברות והידיעות המבוקשות". הדגש הוא - בעצמו, בעיקר ששמעתי מנציגי גופים שונים שיושבים פה שיש פה לא רק התחמקות מועדת הכלכלה אלא גם השר הבטיח להם דברים. כך שאני חושב שצריך לקרוא את השר לסדר ולקיים את הדיון בנוכחותו.

ע. אמוראי:
אני חושב שיש כאן 3 בעיות. הבעיה הראשונה היא אם אנחנו מקיימים היום את הדיון, אם זה אקטואלי. הואיל והשר הבטיח, ללא כל ספק היעדרותו מכאן היא בגלל סיבות שמובנות לכולנו וכנראה מוסכמות על כולנו שהוא חייב להיות במקום אחר, והיות שהוא הבטיח לא להפעיל את החלטת הממשלה עד אשר לא יתקיים הדיון שהוא משבש את קיומו בגלל העדרותו ומבקש לדחות אותו - אני מציע להיענות, יש לזה טעם גם לגופו של ענין.

אנחנו בכל אופן חייבים לנהוג לא עפ"י מה שהממשלה נהגה במקרה זה, אלא עפ"י מה שלפי דעתנו עשוי לחייב.

בעיה שניה, יש שאלה אם הממשלה רשאית לקבל החלטות בלי כל קשר למה שהכנסת משתתה או עדיין נימצאת בדיון. עפ"י עניות דעתי הממשלה רשאית לקבוע עמדה גם כאשר הכנסת מקיימת דיון במקביל, אבל שאלה אחרת היא הפעלת ההחלטה שלה. הרשות המבצעת יכולה לקבל לעצמה עמדה גם כשהכנסת לא סיימה את הדיון - זו זכותה ואין בענין זה שוני אם השר הנוגע בדבר הוא שר חבר כנסת או לא חבר כנסת - שאלה אחרת לגמרי, ולפי דעתי לא שייכת לשולחן הזה, אלא בענין זה זה ענינה של הכנסת כולה, אם כאשר הכנסת נזקקת לדיון ומבקשת להשהות את הביצוע עד שתקבע עמדה בענין, או ועדה מוועדותיה, אם הממשלה רשאית לפעול - בענין זה אני חרד מאד לעצמאותה וכוחה של הכנסת ולפי דעתי יו"ר הועדה - אני יכול להגיד לו זאת רק כעצה - צריך להפעיל את יו"ר הכנסת, נשיאות הכנסת, וועדת הכנסת וכל מה שברוך בענין - שכאשר ועדת כנסת דנה בנושא שהממשלה יש לה עמדה, ורשאית שתהיה לה עמדה, בעיקר אם איזה שר מערער והיא רשאית לקיים את הערעור לגבי עמדתו של אותו שר שמערער בענין, אבל אם היא רשאית להפעיל ביצוע בנושא שהכנסת נזקקה לו וועדה מוועדותיה דנה בו ועוד לא הגיעה לכלל מסקנות, בין היתר משום שהשר נעדר מישיבתה - חושבני שבענין זה צריך להיות דיון עקרוני, באשר אינני חושב שהממשלה יכולה לעשות שבת לעצמה לפני שהיא שומעת גם דעת ועדה שיש לה זכות, לפחות לחוות דעת בענין, וההגיון מחייב והיחסים התקינים של ממשל דמוקרטי ~~מחייבים~~ שהיא תעכב את הביצוע לפחות עד קבלת החלטה.

כך שאני לא חושב שיש מקום לחרעומת על כך שהממשלה קיבלה החלטה בנדון, אבל אני בהחלט חושב שהיא צריכה לעכב את הביצוע עד שהועדה חסיים את דיוניה ובלבד שהועדה לא מעכבת בכוונה.

י. יודין:

ישנו, קודם כל, הנושא. בישיבה הקודמת החליטה הוועדה לדון בנושא למרות שנציג משרד הבריאות לא הגיע, למרות שהוזמן. אני הייתי שותף למורת רוח על זה שמשרד הבריאות הוזמן ונציגו לא הגיע. ברור היה מדוע השר לא הגיע.

עכשיו שוב ברור מדוע השר לא היה יכול להגיע היום אבל ישנו כאן נציג מוסמך של משרד הבריאות.

היו"ר ש. תמיר:

הנציג המוסמך ביקש לדחות את הדיון לשבוע הבא, בשם השר.

י. יודין:

אני חושב שהדיון יזכה בכמה יתרונות אם הוא יתקיים בשבוע הבא, כי אולי אז גם השר יוכל להשתתף. אבל בדהיית הדיון אני לא מקבל משום ביטוי למחאה של ועדת הכלכלה במצב הקיים, מכיוון שהנציג כאן קיים ומוכן לדיון. רצוי לדחות את הדיון. אני מצטער על אנשים שהוזמנו וטרחו ובאו, והועדה צריכה לכבד את האנשים. אילו מצא לנכון, למרות פנייתו של נציג משרד הבריאות, לקיים את הדיון כפי שמצא לנכון לקיים אותו בשבוע שעבר, כי אז סבור אני שמבחינה אובייקטיבית הדיון יכול להתקיים. אם נחליט לא לקיים, זה לא משום מחאה נגד משרד הבריאות במקרה הזה.

אשר לבעיה, האם צריכה או יכלה הממשלה לקבל החלטה למרות זה שהתחיל הדיון בוועדת הכלכלה של הכנסת. כל הפרובלמטיקה הזו של היחסים בין הכנסת או ועדותיה לממשלה בעניינים כגון אלה, אני הייתי מציע שני מהלכים או אני יכול לומר שאני מצטרף לחברי הוועדה אשר הציעו: א) לפנות לוועדת הכנסת ולהעמיד לסדר יומה את הבעיה. ב) לקיים את הדיון באמת בנוכחותו של השר, בסוגיה זו. ידוע לי ששר הבריאות בעבר שיתף פעולה עם ועדות הכנסת, לא שמעתי תלונות עליו, עכשיו נוצרה בעייה מסויימת. מכיוון שהבעיה היא בעיה עקרונית של יחסים בין ועדה מועדות הכנסת לבין הממשלה, אני מציע לברר את זה בפורום מוסמך וליתר הבעיות הנוגעות ליחסים בין ועדה זו במיוחד לבין שר הבריאות, לקיים דיון בהשתתפותו.

א. אבטבי:

אני מצטרף לחברי ומביע מורת רוח על מה שקרה. אני חושב שועדת שרים לא רק שלא התחשבה, אלא היא ידעה למעשה מה תפקידה של ועדת הכלכלה. ועדת הכלכלה איננה מחליטה ואיננה נותנת הוראות, היא רק יכולה להמליץ. אני חושב שנצטרך בחומרה רבה להעמיד את העניין הזה, אם גם ע"י זה שנחליט שחודש ימים לא נקיים אף דיון בוועדת הכלכלה, כדי לפחות להביא את הנושא הזה לדרג כזה שידעו שלא ניתן לעשות דבר כזה. צריך לפחות לראות את ההצעות וההמלצות, ואחר כך לדחות אם רוצים.

אני בהחלט מצטרף לחברי שיש צורך לפעול ולהביא את זה לכל הדרגים בכל מקרה ולאחר מכן אולי נשב ונחליט באילו דרכים לפעול כדי שלפחות לא יטלו מאתנו על עצם ההמלצה.

מר בש:

רציתי לשאול ואולי אקבל תשובה. לשם מה אנחנו מעונשנים לשבת בשבוע הבא עם השר כשהממשלה או ועדת השרים קיבלה כבר את ההחלטה על הקמת החברה הזאת. האם זה ישנה? האם הממשלה יכולה או רשאית לבטל החלטה זאת של השרים הכלכליים? האם אנחנו צריכים לבוא רק לשם השמעת טענות ולשמע מה שכל צד חושב בעניין זה? את המחאה שמענו, היא מוצדקת, זה גם עלבון לרוקחים ולציבור שלנו. אנחנו האמנו שועדת הכלכלה, כשהיא

מזמינה אותנו להשמיע את דברינו, היא מעוניינת לשמוע את הטענות אם יש לנו, את דעתנו, ואחר כך תחליט מה שתחליט לאחר שהיא תשמע את כל הצדדים ואז הממשלה תחליט. אבל אם הממשלה כבר החליטה, לשם מה אנחנו צריכים לבוא עוד הפעם בשבוע הבא ולהשמיע דברינו, רק בכדי להשתתף בישיבה שלא תשנה את המצב.

י. מודעי: מה שאני העליתי כאן, אני העליתי כאן מתוך מה שאני סבור, מתוך סמכותה - אפילו לא הסטוטורית - של הועדה הזאת. העניין עצמו לא נוגע, מפני שאפילו אם ועדת שרים אישרה רק שלשום את התכנית, ועדת השרים מוסמכת לשנות.

י. מודעי: אם אפילו תקויים ההחלטה העקרונית להקים את החברה, יש מרחק ענקי בין החלטה עקרונית לבין הרכב, תקנות, דרכי הפעלה. בעצם מי שיושב כאן מהאורחים הם אנשים שיש להם נגיעה עיסקית בנושא, לא נגיעה פורמלית כמו לוועדת הכנסת. כשהמדובר הוא בנגיעה עיסקית, אז המלצות שמוסדות קובעות הסדרים עסקיים, יכולים להיות אחרי ההחלטה העקרונית לחשיבות ממדרגה ראשונה. בזה בעיקר אני רואה חשיבות קיום הדיון.

אני רוצה לחזור ולהדגיש כי אין חובה על השר לכבד המלצה כלשהי שבאה מהועדה, בודאי לא מטעם הגורמים שהאורחים מייצגים אותו.

פ. גרופר: אני יודע שלפי החוק אנחנו ועדה מייעצת, אבל לפי העבודה מתחשבים בוועדות ומוכרחים להתחשב אתם, כי אחרת אפשר לבטל את כל הוועדות והכל יעבור לידי הממשלה. אני חושב שהדיון יתרום הרבה והדיון יכול גם להביא לידי כך שיבטלו את ההחלטה הקודמת, בהחלט יכול להביא. אנחנו עוד לא קבענו, אנחנו עוד לא החלטנו. אם נימצא שזה טוב - פה לא עניין של אופוזיציה וקואליציה, זה עניין לגופו של עניין. אם נימצא שהעניין טוב - נמליץ. אנחנו לעצמנו לא קבענו עובדה, אנחנו רוצים לקבוע לגופו של עניין: מה שטוב למדינה, מה שטוב לאזרחיה, טוב גם לנו ולכן אנחנו מייחסים לזה חשיבות כל כך גדולה.

לכן כדאי לכולנו וגם לאורחים, למרות הטירדה, לבוא עוד פעם ולקיים את הדיון. נבוא ללמוד את הבעיה ובסופו של דבר לתת גם את ההמלצה שלנו ולהיות בתמונה.

מר בטיש: אני רוצה להצטרף למחאת חברי הכנסת אבל ממבט אחר. אני רוצה למחות על זה שדנים בממשלה על נושא חשוב כל כך - גם לאוכלוסייה וגם לאלה שעוסקים במקצוע - ורק אחרי שהוחלט מביאים לשמוע.

מר פיינר: לשכת הבריאות של הארגונים הכלכליים שמייצגת את כל הארגונים הכלכליים החליטה ב-13 למאי החלטה שהועברה גם לעתונות, שבכל הנושא הזה מביעה התנגדות להקמת החברה. דבר שלא עשתה לא הממשלה ולא משרד הבריאות שהיה צריך לעשות, להביא חומר בכתב, תזכיר כלכלי מפורט, על כדאיות הקמת החברה. לנו חומר לא נתנו בעניין הזה, לכן החלטנו למנות צוות של כלכלנים מטעם לשכת התיאום שהם בודקים את כל הנושא לכל שלביו, יגישו תזכיר מפורט בנושא הזה גם לוועדת הכלכלה.

היו"ר ש. תמיר:

תודה רבה. אנחנו נזמין את נציגי הלשכה לישיבה הבאה, אם היא תקויים. רבותי, אני חושב שאנחנו צריכים לסכם את הדיון. הדבר הוא חשוב כשלעצמו, הנושא, אבל כפי שהאורחים הנכבדים והמשנה למנכ"ל של משרד הבריאות נוכחים, חברי הועדה הביעו כולם את מורת רוחם מעל ומעבר לנושא החשוב כשלעצמו ואתם האורחים שלנו לא רק נציגים של ענין, אתם גם אזרחי המדינה וזכותכם לראות את התגובה הכללית מעל ומעבר לענין של החברה הממשלתית החדשה ליבוא תרופות.

כאן מדברים חברים מסיעות שונות, גוונים שונים, שלוקחים את תפקידם ברצינות כנבחרים ציבור, אשר הם הם בחרו בממשלה, זה לא חשוב אם הם הצביעו נגדה, אבל הם בחרו בה בשיבתם בכנסת. בצדק צויין, חברי ואני, שזאת ממשלה שהתפטרה, שמבחינה מוסרית לפחות יש מיגבלות על הדחוף וההכרחי ועל מה שסובל דיחוי.

אינני תמים דעים עם חברי ח"כ אמוראי כשהוא אומר שהממשלה היתה רשאית לקבל החלטה בעוד הדיון כאן מתנהל. פורמלית, אני לא אכנס לצד המשפטי, אבל מהותית ברגע שהתקבלה החלטה ונאמר, אתם יכולים שם להוסיף, לדוש, אנחנו כבר החלטנו - אפשר היה בהחלט להמתין עם ההחלטה, אפילו למראית פני הצדק אם לא לגבי הצדק עצמו.

אני מוכרח לומר, מבלי להיכנס לגוף הדבר, שבדרך כלל החלטות חפוזות אינן מעידות על בטחון בצידקת הענין עצמו. כי אם יושבים על "קייס" חזק, אפשר להמתין עוד שבוע. אני אומר את זה בזהירות. אגב, מה שנוגע לשיניים - ח"כ אבטבי - ועדת הכלכלה הוכיחה, לאו דווקא בקדנציה הזאת, שבין שזה הרבה שיניים, בין שזאת שן אחת היא יכולה מאד להכאיב ולהיכנס די עמוק. ואני פעם שמעתי את מר ספיר שאמר לוועדה מסויימת: טוב, אם לא תאשרו מה שאנחנו מבקשים עכשיו, עוד ניפגש בפינה אפילה. אני לא אומר אפלה, אבל אם הממשלה תגלה כלפי הועדה יחס כזה, הממשלה ניוזקת לוועדה זאת לא בתפקידים מיעצים אלא בתפקידים סטוטוריים שבלעדיה היא איננה יכולה להעביר חוקים וכאשר הביאו אלינו את תקנות לשעת חרום - יושבים פה נציגי משרד מסחר ותעשייה - שהיינו רחוקים מלהיות שלמים אחן והיתה לנו אפשרות רצינית מאד ליצור מצב משפטי שבו ישאר חלל ריק, אז לא פעלנו לפי נטיותינו והשקפותינו, אלא אמרנו שאת דעותינו נביע אבל לא נעשה את הדבר האלמנטרי שיכול היה להיעשות: להעמיד את זה בתור, ואז הענין היה נדחה עוד חודש-חודשיים ולא היו עוד תקנות, תקנות שלא היינו מאושרים מהם כפי שהם נוסחו. במקום זה פעלנו בקצב בלתי רגיל, כדי לשחף פעולה עם הממשלה, משום שאנחנו גוף ממלכתי. אבל אם זה יהיה הכיוון הממשלתי, זה יכול להיות דו-סטרי ובפעם הבאה גם הועדה, אפילו יו"ר הועדה בתוקף סמכויותיו לקבוע את סדר העניינים, יכולה לשלם כהנה וכהנה, עם סמכות מלאה וכדאי שמישהו ירשום את זה לנגד עיניו שכמו בכל דבר בחיים מוכרח להיות כאן עקרון ההדדיות, שהוא מעל ומעבר לצד הפורמלי, כי יש לנו יותר משן אחת.

אני לא חושב ח"כ אמודאי, שיש פה מקום לצעד של יחיד של אי השתתפות של חבר זה או אחר, מה עוד שהדעות הן משותפות. אז אין צורך שנפדיז שלא נשתתף אם זה לא יהיה. יש פה דיעה מקובלת על כולנו.

אני גם לא חושב, ח"כ גרופר, שיש יחס מיוחד לוועדת הכלכלה דווקא, יש אולי בלב רגישויות, אבל אני חושש שהתופעה הזאת היא תקדים גם לוועדות אחרות ובאופן מעשי אני רשמתי לעצמי - וכנראה כיוונתי גם לדעת החברים - לפנות עוד היום ליו"ר הכנסת ולסגנים, ואני חושב שזהו המוסד, זה לא ענין של ועדת הכנסת הקובעת נוהלים פרלמנטריים, פנים-פרלמנטריים, או חקנוניים, כאן יש שאלה של מעמד הכנסת ויחסיה עם הממשלה. הממשלה נפגשת עם

טוב שהם היו נוכחים היום. אני מודה לכל החברים, אני סוגר את הישיבה.

הישיבה הבאה נקבעה ליום רביעי בשעה 09:00, בהשתתפות שר הבריאות.

שעת סיום הישיבה: 10:00